

Dwaj Bracia

(Bajka ze środkowego Wschodu)

Dwaj bracia uprawiali niewielkie pole i wspólnie dzielili się zbiorami. Pewnego wieczora, gdy każdy z nich zwiózł już do stodoły swoją część plonów, jeden z braci przebudził się i tak powiedział do siebie: Mój brat jest żonaty i ma dwoje dzieci. A to sprawia, że ma troski i wydatki, które mnie zostały oszczędzone. On z pewnością bardziej potrzebuje tego ziarna niż ja. Zaniosę mu więc po kryjomu kilka worków. Wiem przecież dobrze, że gdybym mu to zaproponował — odmówiłby. Wstał z łóżka, zaniósł kilka worków z ziarnem do stodoły swego brata i wrócił, by znów się położyć.

Tymczasem drugi z braci obudził się chwilę później i tak rzekł do siebie: — Nie jest sprawiedliwe, żebym miał połowę zbiorów z naszego pola. Mój brat nie zna radości życia rodzinnego. Potrzebuje spotkań z innymi ludźmi i rozrywek, a to przecież kosztuje. Pójdę więc zanieść mu część mojego ziarna. I wstał, żeby przenieść kilka worków do sąsiedniej stodoły. Następnego ranka każdy z braci był nadzwyczaj zdumiony, że w jego sąsiedku jest tyle samo worków zboża, co poprzedniego dnia.

Każdego roku, gdy przychodził czas zbiorów, robili tak samo. I nigdy nie zdołali zrozumieć, jaki to czar sprawia, że liczba ich worków jest niezmiennie ta sama.

[Źródło: M.Piquemal, Bajki filozoficzne]

Źródło ilustracji: kolorowanki-malowanki

Zadanie: Opisz (albo narysuj) sytuację z życia, kiedy coś komuś dajemy, dzielimy się z nim, a nic przy tym nie tracimy, albo nawet zyskujemy.